

Oponentský posudek bakalářské eseje

Monika Picková „**Autorská pozice a dílo sochaře Kurta Gebauera v kontextu proměny české společnosti před a po roce 1989**“

FHS UK, Praha 2018

Vedoucí práce: MgA. Matouš Karel Zavadil

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

„Autorskou pozicí“ v názvu své bakalářské práce rozumí Monika Picková osobnostní a stylovou charakteristiku Kurta Gebauera, která by jí měla, podle definování hypotéz, sloužit k potvrzení propojování umělecké a kurátorské práce, dále také k potvrzení trvalé potřeby společensko-politické angažovanosti tvorby, tedy jak v byvším totalitním státě, tak v současnosti.

Celkem srozumitelné a podnětné zadání se bohužel podařilo naplnit jen velmi málo. Převážnou část práce tvoří velmi triviální výčet obecně známých skutečností, které stačilo jen rámcově připomenout, naopak jiné stálo za to mnohem zásadněji aktualizovat ve vztahu ke sledované individualitě. Sestavení obrazu současného umění samozřejmě nemohlo být úplné, jak v úvodu autorka také píše, nicméně právě proto mělo být měřeno především vztahem k dílu Kurta Gebauera.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Autorka si sice stanovila logický postup pro případné srovnávání světové a tuzemské situace, ale v své důsledku jsou některé části příliš teozovité, jiné, především uvedením řady tuzemských umělců, okrajové a málo důležité. U rekapitulace důležitých tuzemských výstav také není jasné, proč není dodrženo chronologické hledisko.

3) Hodnota pramenů a poznámkového aparátu

Rozsah použité literatury je pro účely bakalářské práce v zásadě dostačující, nicméně svým výběrem vyvolává obavu z možné účelové jednostrannosti. Historické prameny zde nahrazují beletristické interpretace byt poučených autorů jako jsou Mariusz Szczygiel a Pavel Tigríd. Mrázova ilustrovaná učebnice *Dějiny výtvarné kultury* a Zhořovy úvodové *Proměny soudobého výtvarného umění* tvoří základní výkladový rámec, který je doplněn levicově orientovanou Gablikovou a dvěma připomenutími umělecké praxe Josepha Beuyse. Jako informace o domácím umění sloužily časové medailónky Chalupeckého (*Na hranicích umění*), sonda do praxe černokostelecké galerie H, Pozitivně literatura obsahuje komplexněji zpracované knihy Morganové (*Akční umění*) a Nešlehové (*Poselství jiného výrazu*) a poněkud nedotažený, český „poslední díl Pijoana“ editovaný Lenkou Bydžovskou. U studentky naší fakulty se širokou historickou, filozofickou a společenskovední orientací bych očekával, že daleko více vytěží z literatury, se kterou se při studiu musela setkat.

Poznámkový aparát je využit pro odkazy na literaturu.

Součástí práce je dvacet obrazových příloh, které mají ilustrační funkci a uvádějí důležitá Gebauerova díla, jejich řazení odpovídá bohužel místu uvedení příkladu v textu, takže ve výsledku seznam ztěžuje zpětnou orientaci.

4) Jazyková stránka práce

Odborné vyjadřování autory je na velmi průměrné úrovni. Řada formulací je přímo přebírána z pramenů, text je protkán stylistickými neobratnostmi, zapomenutými či přebytečnými slovy a písmeny. „Sorel“ je možná výrobce obuvi, ale zkrácený, familiární název socialistického realismu je „sorela“, případně „socreal“. Také „Aleš Raml“ na s. 44 bude zřejmě Aleš Lamr.

5) Závěrečné hodnocení

Text svým rozsahem naplňuje požadavky na bakalářskou práci, nicméně jeho vlastní struktura je spíše kaleidoskopickou kompilací omezeného výběru zdrojů a jejich propojení má poměrně nevyrovnanou úroveň. Řada neuvedených parafrází (např. zkrácená Gebauerova sochařská konfese na s. 29) by si zasloužila nejen odkaz na prameny (v tomto případě na článek z r. 2007), ale jistě také určitou kritickou poznámku. Jazykově a formálně je práce více než průměrná.

Závěr práce, který by podle mého názoru měl odpovědět na stanovené hypotézy a případně sumarizovat určité nalezené tematické typologie nebo ukázat podobnosti a rozdílnosti tvorby Kurta Gebauera s jeho uměleckými současníky, pouze opakuje osnovu použité metody.

Pro všechny tyto důvody se mi zdá práce na hranici obhajitelnosti.

Práci doporučuji k obhajobě, moje hodnocení je horší „dobře“, tedy „3“.

Aleš Svoboda, oponent, 11. 6. 2018